

Broj: P-I-4/13
Zagreb, 22. ožujka 2013.

P R E S U D A

Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u vijeću sastavljenom od Diane Preglej, predsjednice vijeća, te Vladimira Njegovana i Vladimira Skolana, kao članova vijeća, odlučujući po prijavi prijaviteljice **A.P.** iz Ž., protiv prijavljenog **K.O. d.o.o. O.**, radi povrede morala, na glavnoj raspravi održanoj 22. ožujka 2012. godine u prisutnosti prijaviteljice i direktora prijavljenog,

p r e s u d i o j e

Prijavljeni K.O. d.o.o. O.,

ODGOVORAN JE

što nije pružao kvalitetnu i redovitu usluge odvoza otpada ispred kuće prijaviteljice od početka lipnja 2009. pa nadalje, za koju je ispostavljaao mjesečne račune,

čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori

pa mu se temeljem čl. 36. t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera

**JAVNA OPOMENA
UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE
HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE,
a nakon pravomoćnosti ove presude.**

Obrazloženje

Prijaviteljica u prijavi navodi da istu podnosi zbog nepružanja kvalitetne usluge odvoza komunalnog otpada od njezine kuće u S.Ž. jer je kontejner udaljen 1150 m od njezine kuće pa nije u mogućnosti odlagati smeće na to mjesto, a prijavljeni može nesmetano odvoziti otpad od njezine kuće. S obzirom da prijavljeni ne vrši uslugu odvoza smeća, prijaviteljice mu tu uslugu niti ne plaća, iako redovito prima račune za to, dok plaća nesporni dio računa koji se odnosi na druge usluge. Predlaže da Naslovni sud izrekne javnu opomenu uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore zbog neizvršavanja obveza odvoza smeća.

Prijavljeni u odgovoru na prijavu navodi da je prijava upućena na pogrešnu adresu jer je prijavljeni trgovačko društvo u suvlasništvu G.O. 60% i Općine Ž. 40%, tako da jedinice lokalne samouprave određuju intenzitet odvoza komunalnog otpada, način na koji će se to obavljati i cijenu, a ne prijavljeni samostalno. Do 29. svibnja 2009. kamion prijavljeno je prikupljao dva puta mjesečno otpad ispred svake kuće i odvezio na deponij. Dana 27. svibnja 2009. prijavljeni je zaprimio dopis načelnika Općine Ž. da će se postaviti zajednički kontejner kod Lovačkog doma u Ž. u koji će mještani odlagati otpad te se više otpad neće odvoziti prikupljanjem ispred svake kuće. Nakon toga se prijaviteljica potužila da nije zadovoljna s takvim načinom odvoza, ali prijavljeni je dužan postupati po odluci načelnika. Pored toga, iste godine je na cesti kod odvojka za S.Ž. postavljen prometni znak zabrane prometa vozilima težim od 10 tona, a kako je težina praznog kamiona za odvoz otpada 17 tona, a punog oko 26 tona, zbog takvog prometnog znaka nije moguć dolazak do kuće prijaviteljice zbog odvoza otpada. Direktor prijavljenog je dobio informaciju da su članovi Mjesnog odbora tražili takav režim odvoza otpada jer kamion uništava cestu. Prijaviteljica se sa svojim pritužbama obraćala na više adresa, te je podnijela prijavu Državnom inspektoratu koji je podnio optužni prijedlog Prekršajnom sudu u Karlovcu, koji je presudom od 1. prosinca 2010. prijavljenog oslobodio optužbe. Zajednički kontejner za prikupljanje otpada se nalazi u blizini navedenog prometnog znaka za zabranu prometovanja vozila težih od 10 tona, koji je postavljen kod odvojka za S.Ž.

U očitovanju na navode prijavljenog, prijaviteljica je iskazala da se u razdoblju od 2005. do 2009. godine kamion s otpadom okretao u njezinom dvorištu jer se ona s time suglasila. Nakon što je 2009. asfaltirana dionica ceste u dužini cca 200 m koja prolazi uz njezinu kuću, načelnik Općine i predsjednik Mjesnog odbora su tražili da se smeće više ne odvozi ispred kuće jer je cesta asfaltirana, tako da prijaviteljica od lipnja 2009. uplatnicu koju dobije za vodu i odvoz komunalnog otpada ne plaća, već ispunjava posebnu uplatnicu i plaća vodu jer joj prijavljeni smeće ne odvozi. Kod kuće ima dvije kante od 120 litre, koje joj je nemoguće vući do zajedničkog kontejnera 1200 metara, a znak da je zabranjen promet vozilima težim od 10 tona je postavljen u kolovozu 2009. godine.

Direktor prijavljenog je ustvrdio da je njemu najdraži način odvoza otpada od kuće do kuće, ali to u ovoj situaciji kada postoji odluka načelnika i prometni znak o zabrani prometovanja kamiona težih od 10 tona, to jednostavno nije moguće, a nabava manjeg kamiona je skupa (cca. 600.000 do 700.000 kuna) i njegovo korištenje ne bi bilo rentabilno, dok kamion od 5950 kojeg je spominjala prijaviteljica služi za odvoz upravo takvih velikih kontejnera kakav je postavljen kod Lovačkog doma u Ž.

U dokaznom postupku sud je obavio uvid u Odluku od 16. prosinca 2004., Odluku Općine Ž. od 22. svibnja 2009. i 29. prosinca 2009., Zaključak G.O. od 30. prosinca 2009., zapisnik Povjerenstva za reklamacije potrošača prijavljenog od 13. listopada 2009., odgovor Općine Ž. od 13. studenog 2009. na pritužbu prijaviteljice, presudu Prekršajnog suda u Karlovcu broj G-576/09 od 1. prosinca 2010., obračun komunalnih usluga s danom 30. listopada 2012. te za 11. i 12. mjesec 2012.

Uvidom u Odluku o obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada u Općini Ž., koju je 16. prosinca 2004. donijelo Općinsko vijeće, sud je utvrdio da je istom utvrđen postupak za obvezatno korištenje komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na području Općine Ž. te kaznene odredbe, obveze vlasnika ili korisnika nekretnine, dok nije utvrđena niti jedna obveza isporučitelja komunalne usluge, to jest prijavljenog.

Iz Odluke Općine Ž. od 22. svibnja 2009. proizlazi da nakon asfaltiranja odvojka nerazvrstane ceste od doma DVD u S.Ž. prema „repetitoru T-coma“, odnosno kbr. 26, a po izjavi J.R., predsjednika MO Ž., dogovoreno je da se kamionom „smečarom“ više ne vozi na ovoj dionici do kbr. 26, nego da se za cijeli zaselak postavi kontejner 5 m³ na zemljištu između spremnika za vodu i Lovačkog doma u Ž.

Odlukom Općine Ž. od 29. prosinca 2009. dana je prijavljenom dana suglasnost na nove cijene komunalnih usluga odvoza i zbrinjavanja otpada, koje će se primjenjivati od 1. siječnja 2010. godine.

Zaključkom G. O. od 30. prosinca 2009. dana je suglasnost prijavljenom na novi način obračuna cijena usluga odvoza komunalnog otpada na način da cijena odvoza:

- 2 x mjesečno kućnog otpada i 2 x godišnje krupnog otpada umjesto stare cijene od 40 kn/mj po kućanstvu s PDV-om, iznosi 14,52 kn/mjesečno po članu kućanstva;
- odvoz 2 x mjesečno kućnog otpada i 1 x godišnje krupnog otpada umjesto stare cijene 37 kn/mj po kućanstvu s PDV-om, iznosi 13,44 kn/mjesečno po članu kućanstva;
- 4 x mjesečno kućnog otpada i 2 x godišnje krupnog otpada umjesto stare cijene od 49 kn/mj po kućanstvu s PDV-om, iznosi 17,79 kn/mjesečno po članu kućanstva;
- odvoz 2 x mjesečno kućnog otpada i 1 x godišnje krupnog otpada umjesto stare cijene 45 kn/mj po kućanstvu s PDV-om, iznosi 16,34 kn/mjesečno po članu kućanstva.

Iz Obračuna komunalnih usluga s danom 30. listopada 2012. proizlazi da prijavljeni ispostavlja prijaviteljici račun za osnovnu uplatu voda za 6 članova domaćinstva po 15,66 kn/mj; utrošak vode po 6,38 kn/m², naknadu za korištenje voda od 0.80 kn/m³, naknadu za zaštitu voda 0.90 kn/m³ te za odvoz smeća po članovima domaćinstva u iznosu od 13,66 kn/mj/čl.

Iz naloga za plaćanje za studeni i prosinac 2012. vidljivo je da prijaviteljica plaća uslugu isporuke vode.

Uvidom u presudu Prekršajnog suda u Karlovcu broj G-576/09 od 1. prosinca 2010. sud je utvrdio da su I. okr. K.O. d.o.o. O. i II okr. Z.G. oslobođeni optužbe da bi u razdoblju od 22. svibnja 2009. do 15. rujna 2009. u S.Ž., propustili održavati kvalitetu javne usluge odlaganjem komunalnog otpada u skladu sa Zakonom, posebnim propisima i pravilima stuke, te da bi iz domaćinstva A.P. u Ž., propustili odvoziti komunalni otpad te da su kontejner za sakupljanje komunalnog otpada postavili 1150 metara udaljen od kućnog broja 26 u S.Ž. (na lokaciji između spremnika za vodu i Lovačkog doma u Ž.) čime bi onemogućili odlaganje komunalnog otpada iz domaćinstva A.P. i tom radnjom bi potrošača doveli u diskriminirajući položaj u odnosu na druge potrošače, da bi dakle odlaganje komunalnog otpada kao javnu uslugu pružali nekvalitetno, a što ne bi bilo u skladu sa zakonom, posebnim propisima i pravilima

struke, da bi time I. i II. okr. Postupali protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača, čime bi I. i II. okr. počinili prekršaj kažnjiv po čl. 145. st. 1. toč. 18. i st. 2. istog Zakona.

Prema odredbi čl. 27. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07, 125/07, 79/09 i 89/09 – dalje: ZZP) trgovac koji pruža javnu uslugu mora održavati kvalitetu javne usluge u skladu sa zakonom, posebnim propisima i pravilima struke.

Odredbom čl. 28. st. 1. ZZP tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za obavljanje javnih usluga dužna su osigurati da nositelj navedenog ovlaštenja pruža uslugu vodeći računa o sigurnosti, redovitosti i kvaliteti javne usluge.

Nadalje, odredbom čl. 4. st. 5. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 83/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 4/11, 84/11, 90/11 i 144/12 – dalje: ZKG) propisano je da ukoliko jedinica lokalne samouprave nije organizirala trajno i kvalitetno obavljanje pojedinih komunalnih djelatnosti te održavanje pojedinih objekata i uređaja komunalne infracstrukture, županije na čijem se području nalazi jedinica lokalne samouprave organizirat će obavljanje pojedine ili sviju komunalnih djelatnosti na teret jedinica lokalne samouprave.

Prema čl. 34. st. 3. ZKG vlasnik građevine obavezan je koristiti uslugu održavanja čistoće u dijelu u kojem se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

Iz Plana zbrinjavanja otpada u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2007.-2015. (Narodne novine br. 85/07, 126/10 i 31/11) proizlazi da:

- je organiziranim odvozom komunalnog otpada u RH prosječno je obuhvaćeno 92,8 % stanovništva,
- je odvoz otpada u većini je naselja organiziran jednom tjedno (u većim naseljima dva do tri puta tjedno) po ustaljenom rasporedu, a u pojedinim županijama koje se intenzivno bave turizmom za vrijeme turističke sezone otpad se odvozi čak i svakodnevno,
- se otpad preuzima u plastičnim vrećicama, posudama, kontejnerima, mobilnim prešama ili kontejnerima za smanjivanje volumena,
- se u Republici Hrvatskoj se primjenjuju dva načina obračuna troškova i prihoda: jedan se temelji na stvarnoj količini otpada koju generira proizvođač otpada, a drugi na izvedenoj količini otpada prema kvadraturi površine koju proizvođač otpada koristi (površina poslovnog prostora, stana, kuće),
- su u cijenu zbrinjavanja komunalnog otpada u većini županija uključeni samo troškovi sustava prikupljanja, osim u Gradu Zagrebu i u nekoliko drugih gradova u kojima su u cijenu uključeni i troškovi odlaganja otpada.

Među strankama je nesporno je prijavljeni do kraja svibnja 2009. odvezio dva puta mjesečno otpad ispred kuće prijaviteljice te da je nakon toga pored Lovačkog doma u Ž. postavljen zajednički kontejner koji je udaljen od kuće prijaviteljice 1150 m.

Nakon što je prijavljeni prestao odvoziti otpad ispred kuće prijaviteljice, i dalje je nastavio imenovanj ispostavljati račune u iznosu od po 13,66 kn/mj po članu domaćinstva.

Prema mišljenju ovog suda prijavljeni ne pruža uslugu redovito i kvalitetno, odnosno G.O. (imatelj udjela od 60% u trgovačkom društvu K.O. d.o.o. O.) i Općina Ž. (imatelj udjela 40%) nisu organizirali trajno i kvalitetno obavljanje komunalne djelatnosti odvoza otpada u odnosu na prijaviteljicu.

Razlozi kojima prijavljeni opravdava neodvoženje otpada ispred kuće prijaviteljice, kao korisnice usluga, se iste ne tiču pa ako prijavljeni nije u mogućnosti osigurati redovan odvoz otpada ispred kuće prijaviteljice, nije ovlašten potraživati plaćanje naknade za uslugu koju ne izvršava. Naime, odvoz otpada ispred kuće ili stambene zgrade, odnosno neposredne blizine građevine je uobičajeni način odvoza otpada na području Republike Hrvatske, koji obuhvaća 92,8% stanovništva, i predstavlja standard na koji i prijaviteljica ima pravo, osobito stoga što za to postoje objektivne mogućnosti jer je na taj način i obavljan odvoz otpada u razdoblju od 2005. do kraja svibnja 2009. godine. Pored toga, prijavljeni ne primjenjuje niti jedan od dva uobičajena načina obračuna troškova – prema stvarnoj količini otpada ili prema kvadraturi površine koju prijaviteljica koristi, već prema broju članova kućanstva.

Slijedom svega navedenoga, sud ocjenjuje da je prijavljeni nepružanjem kvalitetne i redovite usluge odvoza otpada ispred kuće prijaviteljice od početka lipnja 2009. pa nadalje, za koju je ispostavljao mjesečne račune, povrijedio pravila morala (dobrih poslovnih običaja) prema odredbama čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06, 114/06, 129/07 i 8/08), bez obzira što je Prekršajni sud u Karlovcu u pravomoćnoj presudi broj G-576/09 od 1. prosinca 2010.

utvrdio da prijavljeni ne podliježe prekršajnoj odgovornosti. Naime, odgovornost za povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja) šira je od prekršajne odgovornosti za koju se izriče novčana kazna.

Stoga se prijavljenom, temeljem članka 36. t. 2. Pravilnika, uzimajući u obzir spremnost prijavljenog obavljati odvoz otpada ispred kuće prijaviteljice, u čemu ga ograničava odluka načelnika Općine Žakanje i postavljeni prometni znak, izriče mjera javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore.

Slijedom svega navedenoga, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Diana Preglej, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana njezinog primitka. Žalba se podnosi pismeno ovome Sudu u 5 (pet) istovjetnih primjeraka, a o žalbi odlučuje drugostupanjsko vijeće Suda na nejavnoj sjednici vijeća.

Broj: PŽ-II-22/13
Zagreb, 27. rujna 2013.

P R E S U D A

Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u drugostupanjskom vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Zorislava Kaleba kao predsjednika vijeća, Branke Ćiraković suca izvjestitelja, Gordane Štanfel, Nikole Opatića i Dijane Kladar, kao članova vijeća, u predmetu prijaviteljice **A.P.**, iz Ž., protiv prijavljenoga **K.O. d.o.o.** O., OIB, kojega zastupaju punomoćnici S.R., M.O., D.B. i H.R., odvjetnici iz Odvjetničkog društva R.&O., iz K., radi povrede pravila morala (dobrih poslovnih običaja), odlučujući o žalbi prijavljenoga protiv presude Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj P-I-4/13 od 22. ožujka 2013., u sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2013.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba prijavljenoga kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj P-I-4/13 od 22. ožujka 2013.

Obrazloženje

Presudom broj P-I-4/13 od 22. ožujka 2013. prvostupanjsko vijeće Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori presudilo je da je prijavljeni odgovoran što nije pružao kvalitetnu i redovitu uslugu odvoza otpada ispred kuće prijaviteljice od početka lipnja 2009. pa nadalje, za koju je ispostavljao mjesečne račune, čime je počinio povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja) iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine broj 66/06, 114/06-ispr., 129/07 i 8/08-ispr., dalje: Pravilnik). Za navedenu povredu izrekao mu je mjeru javne opomene uz objavljivanje na sjednici skupštine Hrvatske gospodarske komore iz čl. 36. st. 1. t. 2. Pravilnika.

Protiv prvostupanjske presude prijavljeni je podnio žalbu zbog svih zakonskih razloga iz čl. 353. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, dalje: ZPP). U žalbi, u bitnom, navodi da se u obrazloženju pobijane presude navodi da prijavljeni ne pruža uslugu redovito i kvalitetno, odnosno da G.O. i Općina Ž. nisu organizirali trajno i kvalitetno obavljanje komunalne djelatnosti, ali se ne pojašnjava zašto onda sud smatra odgovornim prijavljenoga za nepružanje usluge. Ističe da je prijavljeni samo izvršilac odluka koje su donijeli G.O. i Općina Ž., koji određuju intenzitet i način odvoza kao i cijenu usluga, te da način na koji će usluga odvoza smeća biti obavljana nije moguće birati svakom komitentu pojedinačno, a da je prijavljeni u naselju prijaviteljice vršio uslugu odvoza otpada smeća pa je bio dužan i tražiti naplatu svoje usluge. Pojašnjava da nije moguće kamionom za odvoz otpada prići neposredno uz kuću prijaviteljice jer kamion teži 17 tona te svojim prolaskom uništava cestu uslijed čega je Mjesni odbor odlučio kod odvojka za S.Ž. postaviti prometni znak

zabrane prometa vozilima težim od 10 tona. Žalitelj smatra da je postupao u skladu sa Zakonom o otpadu pri čemu se poziva i na presudu Prekršajnog suda u Karlovcu poslovni broj G-576/09 od 1. prosinca 2010. kojom je prijavljeni oslobođen od optužbe da je propustio održavati kvalitetu javne usluge odlaganja komunalnog otpada te na presudu Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj Povrv-345/11 od 28. svibnja 2012. kojom je prijaviteljica obvezana prijavljenome platiti usluge odvoza komunalnog otpada. Predlaže preinačiti prvostupanjsku presudu i osloboditi prijavljenoga od odgovornosti ili ukinuti presudu i vratiti prvostupanjskom vijeću na ponovan postupak.

U odgovoru na žalbu prijaviteljica osporava žalbene navode kao neutemeljene i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe iz čl. 365. ZPP-a, a u vezi s odredbom iz čl. 8. Pravilnika, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, drugostupanjsko vijeće nalazi da je presuda pravilna i zakonita.

Iz rezultata prvostupanjskog postupka proizlaze utvrđenima sljedeće činjenice:

- prijavljeni je trgovačko društvo osnovano od G.O. i Općine Ž., čiji je predmet poslovanja, između ostalog, održavanje čistoće, skupljanje i odvoz komunalnog otpada,
- prijavljeni je do 29. svibnja 2009. na području S.Ž. kamionom prikupljao otpad dva puta mjesečno ispred svake kuće i odvezio ga na deponij;
- u dopisu načelnika Općine Ž. od 22. svibnja 2009., upućenom prijavljenome, navedeno je da nakon asfaltiranja odvojka nerazvrstane ceste od doma DVD u S.Ž., a prema kbr. 26, treba postaviti zajednički kontejner između spremnika za vodu i lovačkog doma, u koji će mještani odlagati kućni otpad, koji se više neće odvoziti ispred svake kuće;
- iste godine je na cesti kod odvojka za S.Ž. postavljen prometni znak zabrane prometa vozilima težim od 10 tona, a težina praznog kamiona koji prijavljeni koristi za odvoz smeća je 17 tona
- zajednički kontejner postavljen je na udaljenosti od 1150 metara od kuće prijaviteljice;

U ovom predmetu bilo je potrebno utvrditi i ocijeniti da li je prijavljeni u obavljanju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada povrijedio pravila morala. Ovu uslugu prijavljeni obavlja kao trgovačko društvo osnovano za obavljanje komunalne djelatnosti čiji su osnivači dvije jedinice lokalne samouprave.

Činjenica što su G.O. i Općina Ž. osnivači prijavljenoga ne utječe na ocjenu kvalitete obavljanja komunalnih usluga prijavljenoga, jer se radi o tome da su se ove jedinice lokalne samouprave odlučile za organiziranje načina obavljanja komunalnih djelatnosti u skladu s odredbom čl. 4. st. 1. t. 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine broj 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 94/13) i osnovala trgovačko društvo koje će obavljati komunalne djelatnosti tj. prijavljenoga K.O. d.o.o., a koji je kao pravna osoba koja obavlja komunalnu djelatnost obavezan osigurati trajno i kvalitetno obavljanje komunalnih djelatnosti, u ovom slučaju skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

Kvalitetno obavljanje komunalne djelatnosti, kao jedne od javnih usluga, pretpostavlja redovitost pružanja usluge, sigurnost i ravnopravnu pristupačnost svim potrošačima. Ako se na području jedne jedinice lokalne samouprave, u ovom slučaju Općine Ž., za dio područja skupljanje i odvoz komunalnog otpada obavlja odvozom otpada od kuće do kuće, a za dio područja postavljanjem zajedničkog kontejnera u koji je više potrošača s određenog područja dužno odlagati svoje kućno smeće, ne može se govoriti da je ta usluga ravnopravno pristupačna svim potrošačima s tog područja. U tom smislu, ako neki od potrošača, kao u ovom slučaju prijaviteljica, mora odlagati kućno smeće u kontejner udaljen od kuće 1150 metara, sasvim sigurno nije u ravnopravnom položaju s onim potrošačima kojima se kućno smeće odvozi ispred njihove kuće, a što ukazuje na to da prijavljeni kao isporučitelj usluge odvoza komunalnog otpada ne pruža kvalitetnu javnu uslugu, na što ga obvezuje i Zakon o zaštiti potrošača odredbom čl. 27. (Narodne novine broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13) kao i opća načela obveznog prava, kao što su npr. dužnost ispunjenja obveze i ravnopravnost sudionika u obveznom odnosu.

Naime, sudionici obveznog odnosa ne samo da su dužni ispuniti svoju obvezu, već su i odgovorni za njezino ispunjenje glede kvalitete, količine, rokova itd. Nadalje, u obveznim odnosima jedna strana ne smije biti u podčinjenom položaju u odnosu prema drugoj. Kad je već prijaviteljica, kao vlasnica građevine, zakonom obvezana koristiti uslugu održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada u skladu s odredbom čl. 34. st. 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu, a time nema mogućnosti birati niti isporučitelja usluge, najmanje što joj se mora priznati je pravo na

kvalitetno pružanje te usluge, to jest ima pravo na jednaku uslugu kao i ostali potrošači, korisnici usluge na području Općine Ž. Organiziranjem odvoza komunalnog otpada na nejednak način na području iste jedinice lokalne samouprave jedan dio potrošača, korisnika te usluge, doveden je u diskriminirajući položaj. Osim što prijaviteljica mora sama dovesti svoje kućno smeće do zajedničkog kontejnera udaljenog od njene kuće 1150 metara, pa joj samim time usluga nije jednako pristupačna kao onim korisnicima u istoj Općini kojima prijavljeni ispred kuće odvozi smeće, obvezna je plaćati ovakvu uslugu po istim kriterijima kao i ostali korisnici, bez obzira što ona za razliku od njih, mora uložiti dodatan trud i vrijeme, a moguće i dodatne troškove ako smeće do kontejnera dovozi nekim prijevoznim sredstvom. Ovakvo postupanje protivno je i načelu savjesnosti i poštenja, koje u svojoj biti uključuje i moralnu obvezu postupanja sudionika u poslovnom odnosu s uvažavanjem interesa i druge strane, a ne s uvažavanjem samo vlastitih interesa.

Prema tome, i ovo drugostupanjsko vijeće je mišljenja da odvozom komunalnog otpada na opisani način prijavljeni dovodi prijaviteljicu u neravnopravan položaj u odnosu na ostale korisnike te usluge na području iste jedinice lokalne samouprave jer joj usluga nije ravnopravno pristupačna kao i ostalim korisnicima usluge, a na ovaj način prijavljeni nije osigurao kvalitetu javne usluge koju pruža. Ovakvo obavljanje komunalne usluge protivno je pravilima morala odnosno dobrim poslovnim običajima.

Pri tome postavljanje prometnog znaka za zabranu prometa vozilima težim od 10 tona na cesti kod odvojka za Ž.S., gdje se nalazi i kuća prijaviteljice, a kamion prijavljenoga za odvoz smeća teži 17 tona, ne može osloboditi prijavljenoga pružanja kvalitetne usluge. Ako je za kvalitetno pružanje usluga potrebno nabavljanje kamiona kojemu je dopušteno prometovati na tom dijelu ceste onda je to pitanje koje treba riješiti prijavitelj kao isporučitelj usluge, a ne tiče se korisnika usluge.

Nadalje, to što je prijavljeni postupao prema dopisu načelnika Općine Ž. od 22. svibnja 2009., u kojemu je navedeno da je nakon asfaltiranja odvojka nerazvrstane ceste, a po izjavi predsjednika MO Ž., dogovoreno da se kamionom „smećarom“ više ne vozi na ovoj dionici do kbr. 26, nego da se za cijeli zaselak postavi kontejner 5m3, također ga ne oslobađa od odgovornosti za kvalitetno pružanje usluge, jer je prema odredbi čl. 2. st. 2. t. 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu obveza pravne osobe koja obavlja komunalnu djelatnost osigurati trajno i kvalitetno obavljanje komunalne djelatnosti, pa je za njegovu odgovornost neodlučno što takvu obvezu ujedno ima i jedinica lokalne samouprave. To samo znači da i za pravnu osobu koja obavlja komunalnu djelatnost i za jedinicu lokalne samouprave postoji jednaka obveza iz koje proizlazi i pojedinačna odgovornost prema korisnicima usluge, ako nije osigurano njeno kvalitetno obavljanje.

Odluke donesene u prekršajnom postupku i u postupku naplate usluge odvoza komunalnog otpada nemaju utjecaja na odgovornost prijavljenoga u ovom postupku, jer kako je navedeno i u prvostupanjskoj presudi, odgovornost za povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja) šira je od prekršajne odgovornosti.

S druge strane, navedena presuda Općinskog suda u Karlovcu odnosi se na obvezu plaćanja naknade za korištenje usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada, a kako je vlasnik građevine obavezan koristiti uslugu održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na temelju odredbe čl. 34. st. 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu, koju u konkretnom slučaju pruža prijavljeni, prijaviteljica je kao obvezni korisnik usluge dužna i platiti takvu uslugu. Suprotno žalbenim navodima, za obavljanje komunalne djelatnosti održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada plaća se cijena komunalne usluge (čl. 20. st. 1. t. 4. Zakona o komunalnom gospodarstvu), a ne komunalna naknada jer se iz sredstava komunalne naknade financira obavljanje komunalne djelatnosti održavanja čistoće koji se odnosi na čišćenje javnih površina (čl. 22. st. 1. t. 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu). S tim u vezi valja reći da odluku o komunalnoj naknadi doista donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, kako to navodi žalitelj. Međutim, prema odredbama čl. 20. st. 2. i 5. i čl. 21. st. 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu visinu cijene, način obračuna i plaćanja komunalnih usluga određuje isporučitelj usluge, time da je pri svakoj promjeni cijene svojih usluga dužan pribaviti prethodnu suglasnost općinskog načelnika odnosno gradonačelnika jedinice lokalne samouprave na području koje se isporučuje usluga, a cijenu isporučitelju usluge plaća vlasnik nekretnine.

Zakonom o otpadu (čl. 17. st. 1. i 2.) je određeno da se troškovi gospodarenja otpadom obračunavaju prema kriteriju količine i svojstvu otpada uz primjenu načela »onečišćivač plaća«, a kao kriterij količine iz stavka 1. ovoga članka, Grad Zagreb, grad i općina za komunalni otpad iz kućanstva, mogu primijeniti jedinicu mase ili volumen otpada ili broj članova kućanstva. Stoga je doista prvostupanjsko vijeće pogrešno ocijenilo da je način obračuna prema kriteriju broja članova kućanstva koji prijavitelj primjenjuje protivan propisima.

No, ovo pogrešno stajalište prvostupanjskog vijeća nije utjecalo na pravilnost prvostupanjske presude. Ovo stoga što je u konkretnom slučaju za ocjenu postupanja prijavljenoga u skladu s pravilima morala u pružanju komunalne usluge odlučno pruža li ovu uslugu prijavljeni kvalitetno ili je u odnosu na kvalitetu pružene usluge povrijedio pravila morala, a ne i činjenica što je prijaviteljica dužna plaćati cijenu komunalne usluge, a što joj je u konačnici i naloženo presudom Općinskog suda. U tom smislu ni presuda Općinskog suda na koju se žalitelj poziva također nema utjecaja na odgovornost prijavljenoga u ovom predmetu s aspekta postupanja u skladu s pravilima morala.

Zbog svega navedenoga ocijenjen je pravilnim zaključak prvostupanjskog vijeća da je prijavljeni povrijedio pravila morala (dobrih poslovnih običaja) iz čl. 5. Pravilnika.

Drugostupanjsko vijeće je mišljenja da je izrečena mjera primjerena učinjenoj povredi, posebno imajući u vidu vrstu, značaj, težinu djela, štetne posljedice, kao i ponašanje prijavljenoga. Stoga će se, po ocjeni ovoga vijeća, izrečenom mjerom iz čl. 36. st. 1. t. 2. Pravilnika postići svrha da prijavljeni ubuduće ne čini ovakve povrede, kao i generalna prevencija u odnosu na druge osobe koje obavljaju javne usluge.

Zbog navedenih razloga valjalo je na temelju čl. 41. st. 1. alineja 2. Pravilnika odbiti žalbu prijavljenoga kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Predsjednik vijeća
mr.sc. Zorislav Kaleb, v.r.